

A FONTS

Professor del grau en ciències de l'esport de la FPCEE Blanquerna - Universitat Ramon Llull (danielpb@blanquerna.url.edu)

Mantenir l'esport entre els joves

Als professionals de la iniciació esportiva, i als professors d'educació física ens amoïna veure com es produeix el fet de l'abandonament de la pràctica de l'esport dels nois adolescents.

Des del punt de vista esportiu, es pot veure com un fracàs del sistema d'iniciació que ha d'introduir el nen a la pràctica esportiva, i des del punt de vista de l'educació física, és preocupant que en una edat de canvis personals a tots nivells els nois prescindin d'una eina d'autoestructuració personal tan potent com la pràctica de l'esport.

Per tot això s'ha intentat explicar perquè es dona l'abandonament esportiu, i tant de manera individual com a través de discussions congressuals diferents experts han arribat a concloure que l'abandonament esportiu dels adolescents es dona principalment per manca de temps per estudiar, per avorriment i pèrdua de motivació vers una disciplina esportiva concreta, per voler explorar altres esports o pràctiques en el seu temps lliure, per manca de compromís dels companys d'equip, per problemes amb l'entrenador o per no assolir les expectatives personals d'èxit esportiu.

Davant la manca de temps per estudiar hem de convèncer les famílies i els mateixos estudiants que el problema no és la manca de temps sinó la gestió que d'aquest en fem; a més, podem pensar que havent dedicat temps a fer esport probablement tindrem el cap més clar per a l'estudi.

També cal entendre que la pràctica esportiva personal té poc a veure amb el model de l'esport d'elit, les expectatives

Jornada esportiva amb joves de les escoles gironines, a les ribes del riu Ter, en una imatge d'arxiu ■ D.V.

que els joves es fan per desconeixement de la realitat són sovint massa elevades i podem afavorir l'abandonament en ado-

És preocupant que en una edat de canvis els nois prescindin d'una eina d'autoestructuració

nar-se que no es poden complir.

Pel que fa a l'avorriment, o la pèrdua de motivació, cal atacar-la amb un canvi de model de l'activitat esportiva tradicional,

sovint massa reglamentada. De fet, hi ha part d'aquests joves que col·loquem al sac de l'abandonament esportiu que no deixen l'activitat física, doncs busquen activitats o disciplines més lliures del tipus *free* o *street*, més en la línia amb els seus estereotips i estil de vida.

No els agrada que els tutel·lin en excés i busquen entorns diferents, ja siguin urbans o naturals, on poder desenvolupar activitat física en màxima plenitud, a tots nivells. Així doncs, si volem fidelitzar els joves els hem d'ofereir aquests entorns i no córrer a re-

gular, reglamentar o normativitzar les seves noves propostes.

A més a més, potser ara la crisi i les retallades també entren a

El problema no és la manca de temps, sinó la seva gestió, i cal un canvi del model tradicional

formar part de les causes de l'abandonament esportiu dels adolescents. Això exigeix que es faci una proposta atractiva per als adolescents, econòmicament

assequible per a les famílies i viable per a l'administració.

Potser des de l'escola cal assegurar que els nois adquireixin els coneixements que els permeti dissenyar i gestionar la seva pràctica física o esportiva, de manera harmònica amb l'entorn i socialment en pau.

Sortosament, amb aquests coneixements bàsics, tant el clima que tenim com el nivell d'equipaments i espais públics disponibles permeten una pràctica esportiva lliure i plenament satisfactòria.

Imaginem uns espais i entorns accessibles i facilitadors on els nois més o menys guiats puguin desenvolupar la pràctica de l'esport. Potser fugint del paradigma entrenador vers esportista i acostant-se a un model més autogestionat on se'ls adapti modificant tots els paràmetres reglamentaris que vulguin, on puguin canviar de disciplina quan els sembli en cada moment i on les ganes de competició no els obligui a la participació en lligues o campionats d'organitzacions externa.

Aquests espais podrien entendre's com a viviers d'esportistes amb diferents itineraris que no es limitin a l'orientació competitiva regulada i incloguin també les vessants del lleure, la relació i el descobriment de noves activitats. També haurien de permetre la pràctica poliesportiva, perquè hom pugui desenvolupar diferents disciplines sense entrar en conflicte amb les normes de competició.

Potser d'entorns com aquest sorgirien nous esports, i nous esportistes, potser en sortiria el nou paradigma esportiu del segle XXI, si és que s'ha d'anomenar esport.

Motor. L'entitat patrocina 60 pilots i ha aconseguit títols en totes les disciplines

El RACC exhibeix múscul en la seva gala

T.R.
BARCELONA

El RACC va fer ahir una exhibició de múscul en la seva entrega anual de premis. L'entitat catalana patrocina 60 pilots i ha aconseguit títols internacionals en totes les discipli-

nes. Això consolida el RACC com a un dels principals referents en la competició de motor en l'àmbit mundial. Els dobles de Moto GP (Jorge Lorenzo i Dani Pedrosa) i Moto 2 (Marc Márquez i Pol Espargaró) han estat els millors èxits del 2012. ■

D'esquerra a dreta, els premiats Laia Sanz, Marc Coma i Marc Márquez, acompanyats de Sebastià Salvadó ■ JUANMA RAMOS